

[Oluf Pedersen.]

ofre mere til Monopolerne end dengang. Det er Kendsgerninger, som den højtærede Statsminister sandsynligvis har overset, ellers gaar jeg ud fra, at den højtærede Statsminister snarest muligt vil ændre den økonomiske Politik, der har været ført. At der er langt større Velstand i Danmark, end der var for 25 Aar siden, er givet; vi ser, at Høstudbyttet er fordoblet; det er ogsaa givet, naar vi ser paa, at der har været en langt større Import af Varer; den er steget med 50 pCt. i samme Tidsrum. Det er givet, at det skal give større Velstand, men det er urimeligt, at den arbejdende Befolkning i en Tid, hvor Velstanden er steget, skal have ringere Vilkaar, end den havde før.

Hvis man ser paa, hvad der er sket, siden Valutacentralen blev oprettet og Toldloven af 15. Oktober 1932 blev vedtaget, vil man se, at det er blevet ringere med Samhandelen. Jeg har nok hørt, at man heroppefra har fremført stigende Tal for Import og Eksport, hvorefter Eksporten er steget fra 1 260 Mill. Kr. i 1931 til 1 326 Mill. Kr. i 1936, og Importen er steget fra 1 410 Mill. Kr. i 1931 til 1 442 Mill. Kr. i 1936, men hvis man gør det op i Varer, som det er sket gennem Statistisk Departement, viser det sig, at der har været et stærkt Fald i Eksporten maalt i Varekroner, nemlig fra 1 260 Mill. Kr. til 1 066 Mill. Kr., og ogsaa et stærkt Fald i Importen, fra 1 410 Mill. Kr. til 1 186 Mill. Kr. Det vil sige, at baade Import og Eksport fra 1931 til 1936 er faldet med en Sjattedel.

Nu vil der selvfølgelig være Medlemmer i denne Sal — maaske ogsaa den højtærede Statsminister —, der vil fortælle, at det staar i Forbindelse med, at Verdensomsætningen er faldet i samme Tidsrum, men det viser sig, hvis man ser nøjere paa det, at det er ikke rigtigt. Guldets Pris over for andre Varer er i dette Tidsrum faldet med $\frac{1}{3}$, men hvis man vil gøre det op i disse Varekroner, saa viser det sig, at fra 1931 til 1936 steg Sveriges Eksport fra 1 057 Mill. Kr. til 1 285 Mill. Kr., Norges fra 430 til 555 Mill. Kr., Finlands fra 392 til 524 Mill. Kr., Estlands fra 71 til 76 Mill. Kr., og Englands fra 6 610 til 7 263 Mill. Kr. Tysklands Eksport faldt fra 8 463 til 6 663

Mill. Kr. og Danmarks fra 1 178 til 975 Mill. Kr. Større Nedgang har der været for Italiens Vedkommende, hvor man gennemførte en Blokade, saaledes at Eksporten faldt med 30 pCt. Det ses altsaa, at det er lykkedes for Regeringen ved Hjælp af sin Valutacentral, sin Importregulering og sin Toldpolitik at faa Eksporten ned for Danmarks Vedkommende. Hvis man ser paa, hvordan det stiller sig uden for Europa, vil man se, at praktisk talt samtlige Lande, der er med i den officielle Statistik, fra 1931 til 1936 i Varekroner viser en Stigning i Samhandelen, Eksport og Import, paa ca. 50 pCt. I Gennemsnit for de Lande, for hvilke det er gjort op i Statistisk Aarborg for 1936, hvor man altsaa har Tallene for baade 1931 og 1936, viser det sig, at der har været en Stigning paa 10 pCt., samtidig med at Danmark er gaaet 25 pCt. ned, idet Danmarks Andel i denne Handel faldt fra 2 pCt. til $1\frac{1}{2}$ pCt., altsaa $\frac{1}{4}$, paa Grund af vor egen Importbegrænsning. Det viser sig ogsaa, at der med udvidet Attestudstedelse, saaledes som det er sket over for Tyskland, er Mulighed for øget Samhandel, blot man ikke fra Regeringens Side hindrer en Import her til Landet ved at nægte Udstedelse af Attester. Det viser sig ogsaa, at Danmarks økonomiske Vilkaar langsomt forringes. Ser vi paa vor Andel af Smørproduktionen, der jo i Dag giver store Penge hjem, saa er det saadan efter den Statistik, der er udgivet af Folkenes Forbund, at der er en Stigning i Verdensproduktionen fra 3 000 Millioner til 3 350 Mill. kg, samtidig med at Danmarks Produktion er faldet fra 188 Mill. kg til 173 Mill. kg, det vil sige fra 6,27 til 5,15 pCt., altsaa en Nedgang i Danmarks Andel i Verdensproduktionen af Smør paa $\frac{1}{5}$. Det gale er de for høje Driftsomkostninger, idet man ikke kan opnaa Produktionsprisen, fordi man har fordyret Driftsomkostningerne ved at forfalske Priserne herhjemme.

Siden vi fik Valutacentralen i 1931 og Toldloven af 15. Oktober 1932, er der sket dette, at Arbejdsløsheden er vokset fra 15,5 pCt. i 1929 til 17,9 pCt. i 1931 og steget til 19,3 pCt. i 1936 og endda helt op til 23,2 pCt. for første Halvdel af 1937. Hvis man nu tror, at denne Stigning i Arbejdsløsheden staar i Forbindelse med, at Arbejderne bliver bedre aflønnet, saadan som det jo